

JÄÄKÄRIPRIKAATIN PERINNETAUSTA

Maavoimien rauhan ajan organisaation kehittämishjelmaan liittyen hyväksyi Suomen Tasavallan presidentti **Urho Kekkonen** 29.08.1979 Puolustusvoimain komentajan, kenraali **Lauri Sutelan** esittelystä Sodankylään 01.10.1979 perustettavalle joukko-osastolle

- nimeksi **Jääkäriprikaati**
- vuosipäiväksi 01.10.
- kunniamarssiksi Jääkärien marssi
- perinteiksi Lapin Jääkäripataljoonan ja Pohjanmaan Tykistörykmentin sekä näiden edeltäjajoukko-osastojen perinteet.

Jääkäriprikaatin joukkoyksikköinä ovat Lapin Jääkäripataljoona ja Pohjanmaan Tykistörykmentti. Ne säilyttävät entiset nimensä Jääkäriprikaatiin liitettynä. Niiden vuosipäivät muuttuvat perinnepäiviksi, kunniamarssit perinnemarsseiksi ja joukko-osastoliput perinnelipuiksi.

- Puolustusvoimain komentajan **Lauri Sutelan** 29.08.1979 hyväksymä komentopäällikön kontra-amiraali **Jan Klenbergin** esitys. (PE:n asiakirja n:o 1303/Kntotsto/Hha/29.08.1979)

Puolustusministeriön järjestelyosaston osastopäällikön **Ilkka Puukan** esittely puolustusministeri **Ole Norrbackille** 31.03.1988:

Esitetään, että Jääkäriprikaatissa toteutetaan 01.01.1990 lukien seuraavat organisaatiomuutokset:

1. Perustetaan kertausharjoituspataljoona (Sodankylän Pataljoona), johon liitetään erillisyksiköt.
  2. Pioneerikomppania lakkautetaan.
  3. Huoltokomppania muutetaan esikuntakomppaniaksi.
- Esitys päätettiin hyväksyä.

PIM:n asiakirja n:o 138/15/Järj/31.3.1988

135 (464) JÄÄKÄRIPRIKAATIN JOUKKO-OSASTOLIPPU

Jääkäriprikaati sai oman joukko-osastolippunsa marraskuussa 1982. Lipun naulaustilaisuus järjestettiin Sodankylän varuskuntakerholla 19.11.1982 ja lippu vihittiin ja luovutettiin käyttöön Tasavallan presidentin linnassa 22.11.1982.

Lipun vihki kenttäpiispa **Toivo Remes** ja sen luovutti Jääkäriprikaatin komentajalle eversti **Tuomo Tuomiselle** Tasavallan Presidentti **Mauno Koivisto**.

Joukko-osastolippu on värikuvana sivulla 151. Prikaatin lippu uusittiin 01.10.2004 ja samalla ensimmäinen lippu luovutetaan Sotamuseoon.

Lipun pohjaväri on jääkäriinvihreä. Lipun keskellä on Lapin Lääninvaakuna, jota ympäröi kultainen revontuliseppäle. Lipun on suunnitellut sodankyläläinen taiteilija, Jääkäriprikaatin kunniajääkäri **Lasse Talosela**.

Lipun lahjoittivat Jääkäriprikaatille Sodankylän Sotilaskotiyhdistys r.y. ja Sodankylän kunta, Jääkäripataljoona 1:n - Lapin Jääkäripataljoonan Kilta r.y. sekä Pohjois-Suomen Tykkimieskilta r.y.

JALKAVÄKIRYKMENTTI 12:n PERINTEET

Pääesikunnan komentopäällikön, kenraalimajuri **Erkki Rannikon** esittelyssä Puolustusvoimain komentajalle kenraali **Jaakko Valtaselle** 25.03.1986 hyväksyttiin esitys, että Jääkäriprikaati vaalii sodanaikaisen Jalkaväkirykmentti 12:n perinteitä.

JR 12 koottiin jatkosodan alkaessa pääasiallisesti Lapin läänin alueelta.

PE:n asiakirja n:o 49/Kntotsto/Hha/25.03.1986

JALKAVÄKIRYKMENTTI 27:n PERINTEET

Jääkäriprikaatin viralliset perinteet on Tasavallan Presidentti vahvistanut 29.8.1979.

Pääesikunta ei näe estettä, että virallisten perinteiden lisäksi Jääkäriprikaati säilyttää, ylläpitää ja kunnioittaa Jalkaväkirykmentti 27:n perinteitä. Talvisodan JR 27:n perinteiden ottaminen Jääkäriprikaatin ja silloisen Sodankylän Pataljoonan vaalittavaksi muodostaa JR 27:n rekrytointialueen perusteella oivallisen sillan nykypäivän Jääkäriprikaatiin.

Talvisodan Jalkaväkirykmentti 27 perustettiin Kemissä 13.10.1939 ja sai miehensä pääpiirtein Muonion – Sodankylän – Ranuan – Simon kuntien rajaamalta alueelta.

ERILLISOSASTO SAVUKOSKEN PERINTEET (ErOsSau)

Jääkäriprikaati otti vuonna 1996 vaalittavakseen sodanaikaisen Er.Os.Sau:n perinteet. Perinteitä vaalii sissikoulutusta antava Lapin Jääkäripataljoonan Sissikomppania.

POHJAN PRIKAATIN PERINTEET

Puolustusvoimien rakennemuutoksen toteuduttua vuoden 1998 aikana 30.09.1998 lakkautetun Pohjanmaan Tykistörykmentin tilalle perustettiin 01.10. 1998 Sodankylään Oulussa 31.12.1998 lakkautetun Pohjan Prikaatin perinteitä vaaliva **Pohjan Jääkäripataljoona**. Joukkoyksikkö sai perinnelippukseen 31.12.1998 lakkautetun Pohjan Prikaatin entisen joukko-osastolipun ja vaalittavakseen Pohjan Prikaatin entiset joukko-osastoperinteet. Perinnepäivä on helmikuun 16. päivä – Pohjan Prikaatin entinen vuospäivä.

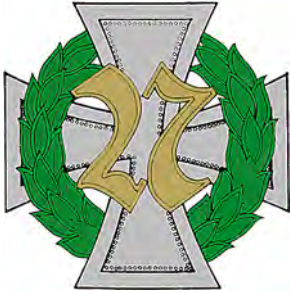
Lippu uusittiin joukkoyksikkölippukoolle 13.02.2004 Oulussa. Pohjan Prikaatin entinen lippu on esillä Jääkäriprikaatin perinnetiloissa.

136 (464)

KILTATIETOA 1962 - 2012

JÄÄKÄRILIIKE — KUNINKAALLINEN PREUSSIN JÄÄKÄRIPATALJOONA 27

Jääkäri-
kunniamerkki

Kuninkaallisen Preussin Jääkäripataljoona 27:n synnyn taustana ovat Suomen historian ns. sortovuodet. Ratkaisevaa Jääkäri liikkeen perustamiselle oli 17.11.1914 julkaistu laaja venäläistämishjelma; Suomen autonomian lakkauttaminen ja liittäminen Venäjän keisarikuntaan. Siksi kokoontui Helsingissä Ostrobotnialla joukko ylioppilasaktivisteja 20.11. ja se oli perustana uudelle, aktiivisen vastarinnan liikkeelle, Jääkäri liikkeelle. He totesivat ainoaksi tieksi Suomen irrottamisen Venäjästä aseellisella kansannousulla. Koska välttämättömän sotilaallisen koulutuksen saaminen ei järjestynyt Ruotsista, käännettiin asiassa Saksan puoleen.

Ensimmäiset 200 vapaaehtoista saapuivat Lockstedtin leirialueelle lähelle Hampuria 25.2.1915. Aluksi koulutus tapahtui Pfadfinderkurssi-nimisenä ja vaatetuksena oli saksalainen partiopuku. Kurssin loppupuolella saatiin saksalainen jalkaväen harmaa univormu; siitä nimitys musketööri aika. Pfadfinderkurssi kesti helmikuusta elokuuhun. Kurssi oli fyysisesti ankara ja alkuperäistä koulutusaikaa jatkettiin useasti. Keisari Wilhelm allekirjoitti sittemmin perustamiskäskyn Ausbildungstruppe Lockstedtin muodostamiseksi ja tämä käsky oli perustana itse jääkäripataljoonalle.

Käynnistettiin laajamittainen salainen värväystoiminta. Se oli isänmaallisten aktivistien tehtävänä kuten huolehtiminen salaisista etappireiteistä ja kuljetuksista Ruotsin kautta Lockstedtiin. Etappeihin liittyi myös Simon Maaningan metsäsauna, jossa jääkäritarjokkaiden ja venäläisten kesken 11.12.1916 sattunut ensimmäinen aseellinen välikohtaus tunnetaan Simon kahakkana. Jääkäreiksi meni noin 1900 vapaaehtoista suomalaista miestä.

Harjoitusjoukon pääosa asetettiin liikekannalle toukokuussa 1916 ja se lähti rintamalle 31.05. Sen nimeksi tuli Kuninkaallinen Preussin Jääkäripataljoona 27. Koulutus Lockstedtissa jatkui samalla edelleen. Jääkäripataljoona 27 sijoitettiin ensin Misse-joelle, jossa se oli kesäkuusta elokuuhun ja sen jälkeen Riianlahdelle ennen siirtoa Libauhun 15.12.1916.

Takaisin rintamalle Saksan itärintaman Aajoen talvitaisteluihin pataljoona siirrettiin 05.01.1917. Täällä se oli maaliskuun lopulle asti, kunnes siirrettiin takaisin Libauhun, jossa jääkäreiden koulutus jatkui kotiinpaluuseen asti.

Siellä syntyi myös Suomalainen sotilaskäsikirja, joka tuli olemaan suomalaisen ohjesääntökirjallisuuden perusteos.

Jääkäri liikkeen synnyn ainoa vaikutin oli Suomen vapauttaminen Venäjästä. Jääkäreiden tuloa varjosti pettymys, koska he totesivat, ettei koko Suomen kansa ollut yksimielinen itsenäisyystaistelusta. Tämä seikka ei kuitenkaan estänyt vakaasti päätetyn tavoitteen toteuttamista, isänmaan vapauttamista.

Jääkärit saapuivat Vaasaan 25.02.1918 eli tasan kolme vuotta ensimmäisten vapaaehtoisten saavuttua Lockstedtiin. Tätä päivää vietetään Jääkäri liikkeen vuosipäivänä.

Helmikuun 25. päivänä yli 91 vuotta sitten saapui Vaasan satamaan kaksi Hunsasta viikkoa aikaisemmin Libausta lähtenyttä laivaa. Näissä palasi kotimaahan noin 950 edellisten vuosien aikana salaisesti Saksaan lähtenyttä tulevaa jääkäriä. Nuoret, uhkarohkeat vapaustaistelijat olivat ottamassa isänmaalleen antamansa lupauksen mukaista vastuuta maamme vapauttamisesta.

Kaiken muun, poliittisen ja yhteiskunnallisen kehityksen sekä ulkoisten mullistustenkin, keskellä jääkäri liike nousi keskeiseksi tekijäksi Suomen itsenäisyyttä luotaessa. Jo vuoden 1917 aikana oli käynyt ilmeiseksi, että myös sotilaallista voimaa oli valmistauduttava käyttämään. Juuri tähän olivat nuo suomalaiset jääkärit Saksassa valmistautuneet.

Jääkärit valittivat jo talvella 1918 syvästi sitä, että he joutuivat taistelemaan maanmiehiään vastaan. Sitä he eivät olleet halunneet, mutta näin heidän oli itsenäisyytemme turvaamiseksi tehtävä.

Kunnioittaakseen Jääkärien mittaamattoman suurta merkitystä Suomen itsenäisyyden luomisessa Jääkäripataljoona 27:n perinneyhdistys on järjestänyt Juhlakokouksensa, ja siihen liittyvät muut tilaisuudet nimenomaan Vaasassa.

Juuri tässä kaupungissa, jossa jääkärit ryhtyivät toteuttamaan omaa unelmaansa.

Jääkärien merkitys vapaussodassa oli ratkaiseva, mutta heidän merkityksensä koko itsenäisyytemme ensimmäisten vuosikymmenten aikana käydyssä taistelussa vapautemme puolesta oli edelleen merkittävä. Heidän johdollaan rakennettiin myös se armeija, joka turvasi itsenäisyytemme talvi- ja jatkosodassa.

Jääkärit olivat välittäneet armeijalle omat ihanteensa ja oman osansa talvisodan hengestä.

Kuluneet vuosikymmenet ovat osoittaneet, että jääkärien jälkipolville jättämä perintö, peräänantamattomuus ja usko oman asiamme oikeutukseen kaikissa tilanteissa, on ollut erinomainen perusta itsenäiselle Suomelle.

Heidän perintönsä on kestänyt, ja se säilyy edelleen itsenäisen elämämme edellytyksenä.

Kaikkiaan 20 jääkäriä palkittiin ansiostaan jatkosodan aikana korkeimmalla suomalaisella sotilaallisista ansioista jaetulla kunniamerkillä Mannerheim-ristillä (MR 2).

Jääkäriprikaatin perinnejoukoissa palkituista tuohon joukkoon kuuluvat seuraavat kolme: eversti **Verner Viikla**, ritari n:o 45, 15.12.1941, eversti **Albert Puroma**, ritari n:o 96, 18.10.1842, kenraaliluutnantti **Hjalmar Siilasvuo**, ritari n:o 183, 21.12.1944.

Jatkosodan aikana rintamalla palveli 418, kotijoukoissa 249 ja maanpuolustuksen siivilitehtävissä 43 jääkäriä.

Viimeisenä puolustusvoimien palveluksesta eronnut jääkäri oli puolustusvoimain komentajana toiminut jalkaväenkenraali **K A Heiskanen** vuonna 1959.

Aika on tehnyt tehtävänsä, ja keskuudessamme ei elä enää yhtään vapaustaistelija-jääkäriä, jääkärikenraali **Vaino Valve** poistui joukostamme 11. maaliskuuta 1995.

Muut tuosta urheasta joukosta olivat ehtineet ennen häntä jo viimeiseen iltahuutoonsa.

JÄÄKÄRIPRIKAATIN KUNNIAMARSSI – JÄÄKÄRIEN MARSSI

Jääkärien marssi syntyi poikkeuksellisissa oloissa. Jo vuonna 1914 virisi lähinnä opiskelijanuorison keskuudessa halu saada sotilaskoulutusta ajatellen Suomen itsenäistymistä. Ajatus oli tietenkin pidettävä salassa ja tiedusteltaessa ulkomailta mahdollista koulutuspaikkaa, oli Saksa halukas ottamaan suomalaisia koulutettaviksi. Näin syntyi Jääkäriliike ja suomalaista muodostettiin Jääkäripataljoona 27.

Keväällä 1917 järjestettiin Saksassa Libaussa Jääkäripataljoonalle runokilpailu oman marssin aikaansaamiseksi. Kilpailun ensimmäisen palkinnon voitti silloinen gruppenführer **Heikki Nurmio** 3. Jääkärikomppaniasta runollaan ”Suomalaisten Jääkärien Marssi”.

Runon säveltäjäksi jääkärit toivoivat jotakin suomalaista säveltäjää. Tukholmassa silloin santarmeja paossa ollut jääkäriliikkeen yhdysmies, tohtori **Kai Donner**, toimitti lokakuussa 1917 marssin tekstin dosentti **Wilhelm Zilliacukselle**. Donnerin pyynnöstä Zilliacus pyysi **Jean Sibeliusta** säveltämään Nurmion ajankohtaisen ja innoittavan marssitekstin.

Jääkäriliikkeen innokkaana kannattajana Sibelius sävelsi marssin ”parissa päivässä voimakkaan isänmaallisen tunteen vallassa.”

Nuoteista tehtiin kopioita tietävästi Jääkäriliikkeen johdon käytössä silloin olleessa salaisessa jääkäriaktivistien toimintakeskuksessa ns. ”Uudessa Metsätoimistossa”. Toimisto sijaitti Helsingissä Töölönkatu 9:ssä olevassa talossa.

Kopio monistettiin ”Muntra Musikanter”-kuoron monistuspajassa. Yksi moniste lähetettiin kiireellisesti Vaasan – Uumajan etappireittiä pitkin Tukholmaan kai Donnerille, joka kiidatti monisteen edelleen jääkäreille Saksan Libaahun.

Siellä Jääkärimarssi kuultiin ensimmäisen kerran 28.11.1917. Silloinen gruppenführer **Brand** (myöhemmin kenraalimajuri **Palojärvi**) soitti marssin pianolla.

Kotimaassa Jääkärien marssin julkinen ensiesitys tapahtui 19.01.1918 Yliopiston juhlasalissa Itsenäisyysjuhlassa. Jääkärien marssi olikin siitä lähtien jääkärien ”tunnuslaulu”.

Vuonna 1936 asetettu kunniamarssitoimikunta esitti, että kaikkien Polkupyöräpataljoonien yhteinen kunniamarssi tulisi olla Jääkärien marssi, joka oli ollut ikäänkuin heitteillä, kun silloinen **Jääkäriprikaati**, joka oli sen ominut, oli lakkautettu vuonna 1934.

Tasavallan Presidentti **Pehr Evind Svinhufvud** hyväksyi esityksen 26.11.1936 ja se vahvistettiin Sotaväen päällikön päiväkäskyssä 08.12.1936.

Jääkärien marssi onkin siitä lähtien ollut kaikkien jääkärijoukkojen tunnusmarssi. Jääkärien marssi onkin eräs ”hohtavin helmi” kunniamarssiemme joukossa.

JÄÄKÄRIEN MARSSI on Jääkäriprikaatin kunniamarssi ja Lapin Jääkäripataljoonan perinnemarssi.

JÄÄKÄRIEN MARSSIN SANOITTAJA

Jääkärien marssin sanoittaja on hilfsgruppenführer, eversti **Heikki Eliel Nurmio**, syntyi 29.11.1887, kuoli 22.07.1947.

Liittyi vuonna 1916 Preussilaiseen Jääkäripataljoona 27:ään, osallistui Vapaussotaan. Hän on julkaissut sotahistoriallisia teoksia. Hänen muotokuvansa on Turun Jääkärimuseomerkissä.

Esittelyn laati musiikkieverstiluutnantti evp **Rauno Haahti**.

Lähteet: Martti Talvio; Kenttämusiikista varuskuntasoihtokuntiin; PE:n tiedotusosasto 1980.

Väinö Pekanheimo: Jääkärimarssien kopiot; Sulasol 2 / 1983.

JÄÄKÄRIEN MARSSI

Heikki Nurmio

- Syvä iskumme on viha voittamaton,
meill' armoa ei kotimaata.
Koko onnemme kalpamme kärjessä on,
ei rintamme heltyä saata.
Sotahuutomme hurmaten maalle soi, mi katkovi kahleitansa.
.: Ei ennen uhmamme uupua voi,
kuin vapaa on Suomen kansa. .:.**
- Kun painui päät muun kansan, maan.
Me jääkärit uskoimme yhä.
Oli rinnassa yö tuhat tuskaa vaan
Yks aatos ylpeä pyhä:
Me nousemme kostona Kullervon.
Soma on sodan kohtalot koittaa.
.: Satu uusi nyt Suomessa syntyvä on,
se kasvaa, se ryntää, se voittaa. .:.**
- Häme, Karjala, Vienan rannat ja maa.
Yks suuri on Suomen valta.
Sen aatetta ei väkivoimat saa
Pois Pohjan taivahan alta.
Sen leijonalippua jääkärien
Käsivarret jäntevät kantaa.
.: Yli pauhun kenttien hurmeisten
päin nousevan Suomen rantaa. .:.**

JÄÄKÄRIEN MARSSIN SALAPAINOS

Esittelijäneuvos **Einar Böök** lahjoitti 1930-luvulla Terijoen Upseerikerholle kehystetyt Jääkärien marssin salapainoksen sivut, jotka tänä päivänä ovat nähtävissä Jääkäriprikaatin perinnetiloissa lisättynä ensimmäisellä saksalaista alkuperää olevalla marssin julkisella painoksella, jossa myös säveltäjän **Jean Sibeliuksen** nimi on näkyvissä.

Tämän vuodelta 1919 olevan nuottivihkon lahjoitti perinnetiloihin Killan kunniajäsen **Harald Johansson** vuonna 2002.

140 (464)

KILTATIETOA 1962 – 2012

PERUSTUNNUS — NELISAKARAINEN TÄHTI — POHJANTÄHTI

Alkujaan Lapin Jääkäripataljoonan, sittemmin Jääkäriprikaatin ja näin myös Jääkäriprikaatin Killan perustunnus on nelisakarainen tähti, **Pohjantähti**.

Kilta aloitti toimintansa Vaasassa **Jääkäripataljoona 1:n Kilta**- nimisenä vuonna 1962. Tuolloin tiedettiin jo, että Pohjanmaan Jääkäripataljoona tulee siirtymään Sodankylään. Siirtyminen tapahtui heinäkuun lopussa vuonna 1964, tulo Sodankylään 02.08.1964.

Vuonna 1966 joukko-osaston nimi muuttui 01.07. Sodankylässä Lapin Jääkäripataljoonaksi ja vastaavasti Killan nimi muutettiin muotoon **Jääkäripataljoona 1:n – Lapin Jääkäripataljoonan Kilta ry**.

Vuoden 1979 lokakuun alussa perustettiin Sodankylässä **Jääkäriprikaati**, jonka joukkoyksiköksi tuolloin liitettiin **Lapin Jääkäripataljoona** ja vuonna 1982 **Pohjanmaan Tykistörykmentti**. Killan nimi muutettiin ja säännöt uusittiin 28.03.1985 alkaen nykyiseksi **Jääkäriprikaatin Kilta ry**:ksi.

Pääesikunnan komento-osasto hyväksyi 28.10.1967 Lapin Jääkäripataljoonan tunnuskuvaaksi nelisakaraisen tähden, Pohjantähden. Tuolloin Puolustusvoimien kaikkien jääkäripataljoonien (Uudenmaan Rakuunapataljoonaa ja Hämeen Ratsujääkäripataljoonaa lukuunottamatta) yhteiseksi joukko-osastotunnukseksi tuli jahtitorvi, johon erikoistunnukset yhdistettiin.

Uudenmaan Jääkäripataljoonan tunnuksena Helsingin kaupungin-vaakunan vene ja kruunu.

Hämeen Jääkäripataljoonan tunnuksena ilveksen pää.

Rannikkojääkäripataljoonan tunnuksena merikotkan pää.

Lapin Jääkäripataljoonan tunnuksena nelisakarainen tähti.

Kymen Jääkäripataljoonan tunnuksena Kymen lääninvaakunan lohi.

Karjalan Jääkäripataljoonan tunnuksena Karjalan maakuntavaakunan käsivarret ja kruunu tyyliteltyinä.

Uudenmaan Rakuunapataljoonan tunnuksena säilyi edelleen kuningas Fredrikin peilimonogrammi.

Hämeen Ratsujääkäripataljoonan tunnuksena säilyi hirven kallo.

Seuraavaksi tuli vuoroon joukko-osastoristin, jääkäriristin, suunnittelu. Merkki hyväksyttiin vuotta ennen kuin Jääkäriprikaatin perustaminen alkoi, ja saatiin käyttöön keväällä 1979. Myös sen keskikuviona on nelisakarainen tähti. Suunnittelija, taiteilija **Lasse Talosela**, kertoo tuntevansa hienoista ylpeyttä omistaessaan **Lapin Jääkäriristin n:o 1**.

Sodankylän Varuskunnassa vietettiin marraskuun 19. päivänä 1982 Jääkäriprikaatin lipun nauлаustilaisuutta. Lipun on suunnitellut taiteilija, lipun nauлаuspäivänä **Jääkäriprikaatin kunniajääkäriksi** nimitetty opettaja **Lasse Talosela**.

Jääkäriprikaatin lipun heraldinen selitys kuuluu seuraavasti:

- lipun muoto on suorakaide
- lippukentän väri on jääkäriinvihreä
- lipun keskellä on Lapin lääninvaakuna
- vaakunaa ympäröi kultainen revontuliseppelä

Jääkäriprikaatin lipuksi valittiin kahdesta luonnoksesta se, jonka keskikuviona oli maakuntavaakuna. Toisessa luonnoksessa oli keskikuviona Pohjantähti.

Jääkäriprikaatin lipun vihkiminen ja juhlallinen luovutus tapahtui 22.11.1982 Helsingissä Tasavallan Presidentin linnassa. Tässä juhlallisessa ja mieliinpainuvassa tilaisuudessa oli mukana myös lipun suunnittelija **Lasse Talosela**.

Lipun vihki kenttäpiispa **Viljo Remes**. Presidentti **Mauno Koiviston** takana seisoi koko Helsingissä oleva kenraalikunta Puolustusvoimain komentajan kenraali **Lauri Sutelan** johdolla. Kun kenttäpiispa oli vihkinyt lipun ja soittokunta esittänyt **Taneli Kuusiston** Suomalaisen rukouksen, lipun lahjoittajien edustajat:

- **Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen** edustajana puheenjohtaja **Mirja Heikkilä**,
- **Sodankylän kunnan** edustajana kunnanvaltuuston puheenjohtaja **Oiva Hyttinen**,
- **Jääkäripataljoona 1:n - Lapin Jääkäripataljoonan Killan** edustajana puheenjohtaja **Ilkka Ilmola** ja
- **Pohjois-Suomen Tykkimieskillan** edustajana **Niilo Ojala**, luovuttivat lipun Tasavallan Presidentille.

Presidentti **Mauno Koivisto** ojensi lipun **Jääkäriprikaatin komentajalle**, eversti **Tuomo Tuomiselle**, joka juhlallisessa vakuutuksessaan lupasi elämän kunnioittamisen ja Puolustusvoimien tehtävän nimissä vastata lipun asettamista velvollisuuksista.

Soittokunnan esittämän Lippulaulun jälkeen presidentti Koivisto poistui Porilaisen Marssin saattamana.

Jääkäriprikaatin perustamisen jälkeen vuonna 1979 oli sille seuraavaksi saatava oma joukko-osastotunnus. Tunnuksen suunnitteli taiteilija **Lasse Talosela**.

Maamme kaikkien prikaatien yhteisenä tunnuksena on **lehväseppelä**, johon erikoistunnukset yhdistetään. Yleensä prikaatien tunnuskuviota on maakuntavaakuna tai sen osakuviota. Taiteilijan suunnitellessa Jääkäriprikaatin joukko-osastotunnusta hän päätyi siihen tulokseen, että Lapin läänin villimies / kärppäryhmä-yhdistelmästä ei sovi kumpikaan.

Kärpät ovat jo **Pohjan Prikaatin** joukko-osastotunnuksessa ja alaston villimies **Lapin Rajavartioston** lipussa keskikuviona. Lähetetty ehdotus, jossa on jälleen keskikuviona **nelisakarainen tähti**, tuli hyväksytyksi Jääkäriprikaatin joukko-osastotunnukseksi vuonna 1983 ja otettiin käyttöön 06.12.1983 alkaen.

Jääkäriprikaatin joukko-osastotunnus on kuvana sivulla 140.

KILLAN TUNNUSTEN LIITTYMINEN JOUKKO-OSASTON TUNNUKSIIN

Jääkäriprikaatin Kilta ry on tyypillisesti puhdas joukko-osastokilta, joka ammentaa perinteensä joukko-osaston perinnetaustasta. Näin on luonnollista, että tunnusten heraldiikka ja symboliikka liittyy joukko-osaston tunnusten pohjalle.

Vuonna 1969 Kilta pyysi taiteilija **Lasse Taloselaa**, suunnittelemaan Jääkäripataljoonan Killalle puukon.

Suunnittelun tuloksena syntyneessä Kiltapuukossa kaamoksenmustassa tupessa loistaa kullankeltainen nelisakarainen tähti — **Pohjantähti**.

Killan rahatilanteen niukkuudesta johtuen uusi puukko saatiin valmistetuksi kuitenkin vasta vuonna 1976, jolloin sen ensimmäinen kappale luovutettiin silloiselle Lapin Jääkäripataljoonan komentajalle, everstiluutnantti **Martti Alatalolle** ja n:o 2 suunnittelijalle **Lasse Taloselalle**.

Joukko-osaston ja Killan symboliikan suunnittelijalle ja sen kaiken korvauksetta, vuosikymmenien kuluessa tehneelle, taiteilija **Lasse Taloselalle**, suotiin vuosikokouksessa 10.03.1974 Killan korkein huomionsoitus kutsumalla hänet **kunniajäseneksi**.

Vuonna 1973 käynnisti silloinen Killan johtokunta uuden **jäsenmerkin** suunnittelukilpailun, johon tuli 14 ehdotusta. Parhaaksi valittiin taiteilija **Lasse Taloselan** esitys, josta kuitenkin ei taiteilijalla, eikä Killan arkistossa, ole säilynyt hyväksyttyä luonnosta. Täten merkin toteutus jäi ehkä myös Kiltaa vaivanneesta rahapulasta johtuen toteuttamatta.

Killan nimen muuttamisen jälkeen ja uusien sääntöjen tultua hyväksytyiksi 26.04.1985 ryhdyttiin Killan 30-vuotisjuhlaa varten suunnittelemaan Killalle omaa lippua. Lippu naulattiin ja vihittiin käyttöön 10.03.1992 Sotilaskoti 2:ssa pidetyssä juhlatilaisuudessa. Lipunnaulaajista on luettelo käsikirjan sivulla 75.

Killan silloinen puheenjohtaja FT, dosentti **Tauno Turunen** kiteytti lipun vaatimuksiksi:

- Killan lipun on oltava kokoava tekijä kaikille Jääkäriprikaatin ja sen joukkoyksiköiden perinne- ja edeltäjajoukkojen riveissä palvelleille sekä näiden joukkojen perinteille,
- lipun on myös luontevasti liityttävä Kiltamme nimeen, **Jääkäriprikaatin Kilta**,
- lipun on osoitettava kuulumisemme **Maanpuolustuskieltojen Liitto ry**:een,
- lipun on oltava heraldisesti hyväksyttävissä,
- Kiltamme lipun on oltava ylväs.

Jääkäriprikaatin Kilta ry:n lipun heraldinen selitys:

- lipun muoto on suorakaide,
- lippukentän **väri** on **jääkärinvihreä**,
- lipun keskikuviona on **nelisakarainen kultainen tähti**,
- tähteä ympäröi **kultainen kuusenhavuseppäle**.

Jääkäriprikaatin Kilta r.y:n lippu täyttää heraldiikan vaatimukset. Heraldiaan sääntöihin kuuluu myös se, että yhteisön salkolipun, pienoislipun, pöytäviirin ja rintamerkin

KILLAN TUNNUSTEN LIITTYMINEN JOUKKO-OSASTON TUNNUKSIIN (jatkoa)

tulisi väreiltään ja kuvioiltaan olla samanlaiset, vaikka muodot ovatkin erilaisia.

Killan lipun värikuva on käsikirjan sivulla 60 ja vastaavasti jäsenmerkin jokaisen uuden aihesivun ylätunnisteessa.

Lipuilla ja niiden kantotangoilla ei yleensä ole mitään virallisesti vahvistettuja keskinäisiä mittasuhteita. Sen sijaan Suomen valtiolipulla on tarkasti vahvistetut mittasuhteet (11:18).

Edellä kerrottuun heraldiseen periaatteeseen pitäytyen päätti Killan hallitus keväällä 1997 vahvistaa Jääkäriprikaatin Kilta ry:n uuden **jäsenmerkin** käyttöön otettavaksi.

Tämänkin tunnuksen on suunnitellut kunniajäsenemme, Jääkäriprikaatin kunniajääkäri, **Lasse Talosela**. Merkin ensimmäinen kultainen kappale luovutettiin suunnittelijalle Killan hallituksen kokouksessa Sodankylässä Jääkäriprikaatin esikunnan neuvotteluhuoneessa 13.05.1997.

LIPUN KUNNIOITTAMINEN JA HÄPÄISEMINEN

Ote Suomen rikoslain 16 luvun 16 §:stä

Joka luvattomasti ottaa paikaltaan yleisesti nähtäville asetetun Suomen lipun tai vaakunan taikka julkisesti turmelee sen tai käyttää sitä epäkunnioittavasti taikka kirjallisella kuvallisella tai äänellisellä esityksellä tai muulla tavoin julkisesti häpäisee Suomen lippua tai vaakunaa, on tuomittava Suomen lipun tai vaakunan häpäisemisestä sakkoon.

Järjestölipun ja merkin julkinen häpäiseminen kohdistuu aina siihen **järjestöön**, jonka lipusta tai merkistä on kysymys.

Näin ollen ei kielteisillä kannanotoilla voida väheksyä tunnuksen tai lipun suunnittelijaa.

Jääkäriprikaatin oma joukko-osastotunnus otettiin käyttöön 06.12. 1983 alkaen.

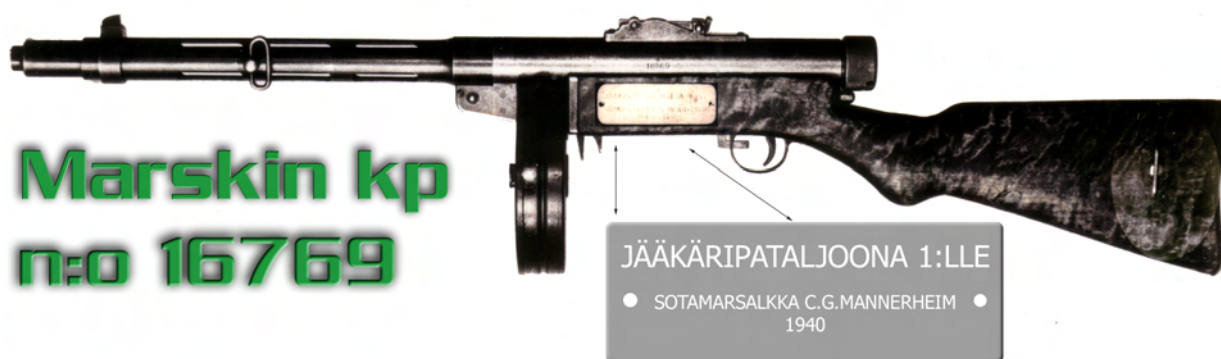
Joukko-osastotunnuksen on suunnitellut kunniajääkäri, Killan kunniajäsen, taiteilija Lasse Talosela.

144 (164)

KILTATIETOA 1962 - 2012

MARSKIN KONEPISTOOLIT JA NIIDEN TAUSTAT

laatan koko 87 x 30 mm

Marskin konepistooli n:o 16769 ilman kantohihnaa ja laattatekstierittely.

Sodistamme 1939 – 1945 on kirjoitettu erittäin paljon erilaisia kirjoja. Eräässä niistä, majuri evp, kirjailija **Pentti H. Tikkasen** kirjoittamassa kirjassa "Marskin konepistoolimiehet" on kirjailijan näkemä kuvaus niistä miehistä, jotka saivat kunnian kantaa sotamarsalkka Mannerheimin Jääkäripataljoona 1:lle lahjoittamia hopealaatoin varustettuja Suomi-konepistooleita.

Tämä on pieni kertomus siitä, miten kaikki sai alkunsa ja mitä näille konepistooleille on vuosien saatossa tapahtunut. Ennen kaikkea tämän kertomuksen syntymisestä saan kiittää kapteeni evp **Vilho Kepposta**. Ilman häneltä saamaani tukea ja hänen kertomustaan konepistoolien alkuvaiheista ei tätäkään kertomusta olisi syntynyt. Hänen kertomuksessaan on pieniä puutteita, jotka nyt täydennän.

Mannerheim lahjoitti nämä 10 kappaletta hopealaatoin varustettua Suomi konepistoolia Jääkäripataljoona 1:lle tunnustukseksi kunnostautumisesta talvisodan ankarissa mottitaisteluissa. Konepistooleissa on oikealle tai joissain vasemmalle puolelle tukkiin kiinnitetyissä hopealaatoissa teksti: "Jääkäripataljoona 1:lle. Sotamarsalkka C.G. Mannerheim 1940". Todettakoon, että talvisodan aikana toimineista joukko-osastoista Jääkäripataljoona 1 oli ainoa joukko-osasto, joka sai Mannerheimilta tämänkaltaisen näkyvän ja pysyvän tunnustuksen.

Miten ja milloin Mannerheim teki päätöksen konepistoolien lahjoittamisesta? Siitä tuskin on varmaa tietoa. Jos asiasta on kirjallista tietoa olemassa, niin hyvin on asia pysynyt tutkijoilta salassa. Se kuitenkin tiedetään, että sotamarsalkka **Mannerheim** teki virallisen vierailun Jyväskylän maalaiskunnan Tikkakoskella sijaitseville Oy Tikkakoski Ab:n tehtaille 07.10.1940. Syntyikö päätös konepistoolien "kaupasta" tämän vierailun aikana, vai oliko se tapahtunut jo aikaisemmin? Oy Tikkakoski Ab:n pitkäaikainen henkilöstöpäällikkö **Martti Mäkinen** pitää vakaana käsityksenään sitä, ettei Mannerheim koskaan saanut laskua "ostamistaan" konepistooleista. Vaikka Mannerheim mainitaan lahjoittajana, niin todellinen lahjoittaja on Oy Tikkakoski Ab. **Martti Mäkinen** kertoi,

ettei Oy Tikkakoski Ab koko toimintansa aikana missään vastaavanlaisessa tapauksessa esittänyt laskua ”ostajalle”, vaikka tavara ”ostajan” nimissä lahjoitettiin. Näin hän uskoo tapahtuneen myös tässä tapauksessa.

Aikanaan konepistoolit matkasivat todennäköisesti kuriirin viemänä Helsinkiin. Oy A. Tillander sai kunnian olla hopealaattojen kaivertajana ja kiinnittäjänä. Ennen varsinaisen lahjoituksen tapahtumista tieto tulevasta lahjoituksesta oli kuitenkin jollain tavalla tullut ”julkisuuteen”. Kesäkuussa 1941, Jääkäripataljoonan 1:n komentopaikan ollessa Hytissä, noin 10 km Lappeenrannan eteläpuolella, sai silloin vielä ylikersantti **Vilho Kepponen** käskyn mennä pataljoonan komentajan, everstiluutnantti **F Ragnar Wahlbeckin** puheille. Komentaja kysyi Kepposelta, missä viipyvät ylipäällikön lahjoittamat 10 konepistoolia? Kepposelle asia oli uusi, hän ei tiennyt asiasta mitään. Komentaja käski ottaa asiasta selvää ja ilmoittaa hänelle. Ensimmäinen tiedustelu asiasta meni puhelimitse Ratsuväkiprikaatin taisteluvälinetoimistoon. Siellä asia tiedettiin, mutta ei tiedetty missä konepistoolit sillä hetkellä olivat. Kepposen tiedustelut eri paikoista jatkuivat, mutta mitään varmaa tietoa ei tullut. Vasta Päämajassa Mikkelissä hän sai tietää, että hopealaatat ovat kaiverrettavana Tillanderilla Helsingissä. Kun laatat ovat kiinnitetty, konepistoolit tuodaan Pataljoonalle.

Jääkäripataljoona 1 siirtyi 10.07.1941 Lappeenrannan eteläpuolelta Hytin alueelta Lappeenrannasta lähes parikymmentä kilometriä itään Joutsenon Haukilahden alueelle. Vain pataljoonan 2. komppania jäi Joutseno – Lappee rajan Lappeen puolelle Ilottulaan.

Maanantaina 14.07.1941 klo 16.00 toi Päämajan kuriiri odotetut konepistoolit pataljoonan komentopaikkaan Joutsenoon. Pataljoonan komentaja everstiluutnantti **F.R. Wahlbeck** oli lomalla, joten konepistoolit vastaanotti pataljoonan komentajan sijainen kapteeni **Jorma Korte**. Kuriirin mukana lähetettiin kiitoskirje sotamarsalkka Mannerheimille.

Aina on luultu, että konepistoolien jako kantajilleen tapahtui Joutsenossa, olihan pataljoonan komentopaikka ja suurin osa pataljoonan joukoista sijoitettu Joutsenon Haukilahden alueelle. Näin ei kuitenkaan tapahtunut. 1/JP 1 sotapäiväkirja 11.07.1941 kertoo: ”Ilmoitus esikunnasta: K:nia saapuu klo 20.30 seuraamaan hyökkäysvaunu esityksiä, vanhimman paikalla olevan johtajan johdolla Tiilitehtaan luokse”. Samoin 1/JP 1 sotapäiväkirja 14.07.1941 kertoo: Puhelinsanoma 9322:sta. (esikunta) koskee: kunniakp:n jakoa. Sotamarsalkan lahjoittamien kunniakonepistoolien jakoa varten kokoontuu pataljoona tänään 14.07. 1941 klo 21.00 2. komppanian majoitusalueelle, samaan paikkaan, missä suoritettiin panssarivaunujen esittely”.

Niinpä 14.07.1941 klo 21.00 Jääkäripataljoona 1 kokoontui Tiilelä Oy:n Ilottulan tiilitehtaan varastokentälle konepistoolien jakoa varten. Tiilitehdas sijaitsi aivan Joutseno – Lappee rajan tuntumassa Lappeen (nykyisen Lappeenrannan) puolella. Kevyt Prikaati T:n komentaja eversti **Matti Tiainen** kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan, ja taisipa myös suorittaa konepistoolien jaon eri komppanioista nimetyille taistelijoille. Ennen konepistoolien jakoa pidettiin kenttäjumalanpalvelus. Käsitystäni konepistoolien jakopaikasta tukee myös **Vilho Kepposelta** saamani kuvaus jakopaikasta. Missään muualla ko. tiilitehtaan alueella ei ole ollut tarkoitukseen sopivaa aluetta.

Konepistoolit jaettiin siten, että 1., 2. ja 3. Komppania saivat kukin 3 kpl ja Kk-komppania 1 kpl. Jokainen komppania sai itse nimetä taistelijat, joille nämä kunniakonepistoolit luovutettiin. Jääkäripataljoona 1:n eri komppanioiden sotapäiväkirjoista ei löydy tietoja siitä, ketkä olivat ne 10, jotka ensimmäisinä saivat nämä kunniakonepistoolit. Tiedossa on kaikkiaan 29 henkilöä, jotka sodan aikana saivat kunnian kantaa näitä Mannerheimin lahjoittamia konepistoolia.

146 (164)

KIILTATIETOJA 1962 - 2012

Tänä päivänä on Lapin Jääkäripataljoonan 1. Jääkärikomppaniassa ja samoin Jääkäriprikaatin perinnehuoneessa luettelo numeroittain eri komppanioihin jaetuista konepistooleista. Numerointi alkaa numerosta 16769 ja päättyy numeroon 16778. Ehkä konepistoolit jaettiin niin, että konepistoolit 16770, 16771 ja 16772 sai 1. Komppania, konepistoolit 16773, 16774 ja 16775 sai 2. Komppania, konepistoolit 16776, 16777 ja 16778 sai 3. Komppania ja konepistoolin 16769 sai Konekiväärikomppania. Onko tämä luettelo oikea, siitä ei ole täyttä varmuutta.

Sotamarsalkka Mannerheimin lahjoittamat konepistoolit olivat tarkoitettu taisteluaseiksi eivätkä miksikään museotavaraksi. Niinpä jo vajaata viikkoa myöhemmin konepistoolien luovuttamisesta, kun jääkäri **Reijo Nieminen** oli aseveikkojensa kanssa 20.07. 1941 partiomatkalla Ilomantsin Leppävaarassa, hän kaatui ja katosi. Hänen mukanaan partiomatkalle jäi konepistooli 16775. Jääkäri Nieminen kuului 1. Komppaniaan, niinpä tuo edellä esittämäni konepistoolien jako eri komppanioille saattaa olla virheellinen.

Hyökkäysvaiheen aikana kunniakonepistoolien kantajat vaihtuivat joko kaatumisen tai haavoittumisen myötä. Ainakin 1. Komppanian kersantti **Yrjö Nieminen** kuoli 23. KSO:ssa 04.08.1941. Samoin 4. Komppanian jääkäri **Arvo Vehmanen** kaatui Pertjärven suunnalla 16.10.1941. Kumpikin tiedetään olleen kunniakonepistoolin kantaja. Kummassakaan tapauksessa konepistoolia ei menetetty. Myöskään muita kunniakonepistoolien menetyksiä ei hyökkäysvaiheen aikana tapahtunut.

Runas pari vuotta ennätti kuluu konepistoolien jaosta ja ensimmäisen kunniakonepistoolin menetyksestä. Syyskesällä 1943 Pataljoona oli Lempaalassa, kun silloin 1. Komppanian joukkueenjohtajana toiminut **Vilho Kepponen** sai taas käskyn mennä pataljoonan komentajan puheille. Komentaja tiedusteli häneltä, miksi kunniakonepistoolit ovat kirjanpidossa, ei ne siellä saa olla. Samalla ilmenee, että yksi konepistooli on menetetty viholliselle. Konepistooleita pitää olla 10 kappaletta. Hoitakaa asia. Käskyn saatuaan Kepponen meni väepeli **Juho Hämäläisen** luokse "Kuti korsuun", käski tämän hakemaan hyvän konepistoolin, viilaamaan vanha numero pois ja stanssata tilalle menetetyn konepistoolin 16775 numero. Helsingistä kotoisin oleva kersantti **Kauko Häkkinen** pantiin lomalle ja mukaan malliksi hopeinen omistuslaatta. Taas Tillanderilla kai-verrettiin uusi laatta ja niin oli jälleen käytössä 10 kunniakonepistoolia.

Tällä hetkellä kunniakonepistooleita on tallella 8 kappaletta. Joten sodan loppuvaiheiden aikana niitä vielä 2 kappaletta menetettiin. Se tiedetään, että kantajansa alikersantti **Martti Heponiemen** mukana Muurilan taistelun tykistötulella 17.06.1944 tuhoutui konepistooli 16771. Miten, missä ja milloin on kadonnut tämä syyskesällä 1943 uudelleen stansattu konepistooli 16775? Siitä ei tänä päivänä tunnu kenelläkään olevan tietoa. Tosiasia kuitenkin on, että näin on tapahtunut, sillä nyt vielä tallessa olevien kunniakonepistoolien joukossa tätä numeroa ei ole.

Yksi näistä sotamarsalkka Mannerheimin lahjoittamista hopealaatoin varustetuista kunniakonepistooleista on Sotamuseossa Helsingissä, toinen on Jalkaväkimuseossa Mikkelissä ja kolmas Jääkäriprikaatin perinnetiloissa Sodankylässä.

Lapin Jääkäripataljoona luovutti perinnepäivänään 11.03.1996 ensimmäisen kerran yhden näistä kunniakonepistooleista jatkuvasti kiertäväksi kiertopalkinnoksi edellisen vuoden parhaalle perusyksikölle. Vuonna 1996 kiertopalkinnon sai haltuunsa 1. Jääkärikomppania. Tänä vuonna, 11.3.1997 tämän kiertopalkinnon sai haltuunsa Aliupseerikoulu. Loput neljä kappaletta ovat Lapin Jääkäripataljoonan kunniavartioaseina.

Kun aivan muutama viikko sitten tiedustelin Jääkäriprikaatin Kilta ry:n sihteeriltä, majuri evp **Pekka J Heikkilältä**, onko olemassa luetteloa niistä, jotka 14.07.1941 ensimmäisenä saivat kunnian kantaa näitä kunniakonepistooleita. Tätä luetteloa ei ole. Hän kuitenkin kertoi ne 29 nimeä, jotka näitä konepistooleita ovat sodan aikana kantaneet. Samassa yhteydessä hän kertoi, että everstiluutnantti **Seppo Hakala** käydessään Venäjällä on nähnyt yhden näistä kateissa olevista konepistooleista.

Seppo Hakala itse kertoi minulle, että käydessään Solnetsnogorskissa sijaitsevassa Viystrel sotakoulussa, hän näki siellä suomalaisen konepistoolin, joka mahdollisesti saattaisi olla yksi näistä kateissa olevista kunniakonepistooleista. Hän ei nähnyt sitä aivan läheltä, joten aivan täyttä varmuutta hänellä ei ole asiasta. Olisi mukava saada tarkistettua, onko kyseessä todella kunniakonepistooli, ja jos on, niin mikä niistä on joutunut venäläisten sotasaaliiksi. Solnetsnogorsk sijaitsee Moskova – Pietari rautatien varressa, noin 60 km Moskovasta.

Tässä on vielä luettelo näiden kunniakonepistoolien ”kohtalosta” ja tallella olevien nykyisestä sijaintipaikasta:

- 16769 Lapin Jääkäripataljoona, kunniavartioase.
- 16770 Lapin Jääkäripataljoonan perusyksikköjen koulutustasokiertopalkintona.
- 16771 Ase on tuhoutunut Muurilassa 17.06.1944
- 16772 Lapin Jääkäripataljoona, kunniavartioase.
- 16773 Jalkaväkimuseossa Mikkelissä
- 16774 Jääkäriprikaatin perinnetilassa.
- 16775 jäi kantajansa mukana kentälle 20.07.1941
numero uudelleen stansattu v. 1943, kadonnut?
- 16776 Sotamuseossa Helsingissä.
- 16777 Lapin Jääkäripataljoona, kunniavartioase.
- 16778 Lapin Jääkäripataljoona, kunniavartioase.

Lopetan tämän pienen kertomukseni näistä kunniakonepistooleista samoin sanoin, joilla **Vilho Kepponen** aikanaan oman kertomuksensa lopetti: **”Marskin konepistoolit ovat olleet kovien miesten käsissä kovissa paikoissa silloin, kun isänmaan itsenäisyydestä taisteltiin. Velvoittakoot ne äänettöminä todistajina nykyisiä ja tulevia jääkäripolvien huolehtimaan tämän rakkaan isänmaamme hyvinvoinnista ja vapaudesta”**.

Lappeenrannassa 26.05.1997

Juho Pyykönen

Liite: kartta, johon merkitty kunniakonepistoolien jakopaikka.

Tietolähteet: **Vilho Kepposen** kertomus ja suulliset tiedot.

Martti Mäkinen, Tikkakoski.

Jääkäripataljoona 1, sotapäiväkirjat.

Pekka J Heikkilä, kunniakonepistoolien kantajat.

Jääkäripataljoona 1, sankarivainajien luettelo.

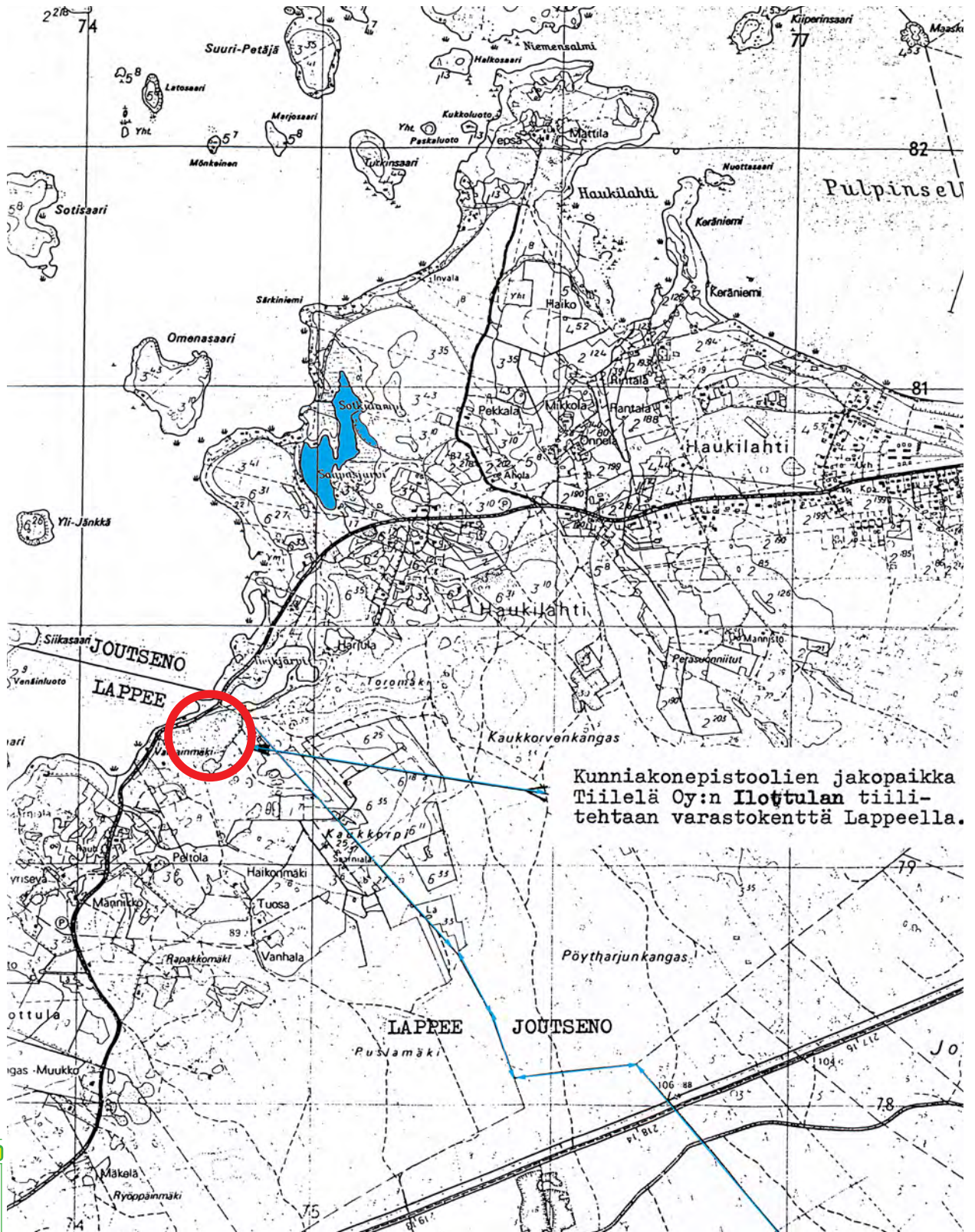
Kirjailija, majuri **Pentti H Tikkanen** on kirjoittanut v. 1978 teoksen Marskin konepistoolimiehet, joka kuvaa Jääkäripataljoona 1:n jatkosodan taisteluja. Teoksen on julkaissut Arvi A. Karisto Oy, ISBN 951-23-1252-2, Hämeenlinna 1978.

148 (164)

KILTATIETOJA 1962 - 2012

Kartta Marskin konepistoolien luovutuspaikasta.

JÄÄKÄRIPATALJONNA 1:n (JP 1) "MARSKIN KONEPISTOOLIMIEHIÄ"

1. JÄÄKÄRIKOMPPANIA

Kp n:ot 16770, 16771, 16772

ANTTILA, ERKKI
HAAJANEN, PAULI
JOHANSSON, HARALD
MARJAMÄKI, VIHTORI
MUSTONEN, YRJÖ
NIEMINEN, YRJÖ
NIEMINEN, REIJO † 20.07.1941
RANTALA, MATTI
RATINEN, EINO
SALONEN, EINO
SPINKKILÄ, KALLE
SUOMINEN, OTTO
VASANKARI, MAURI

2. JÄÄKÄRIKOMPPANIA

Kp n:ot 16773, 16774, 16775

HEIKKILÄ, ANTTI
HEPONIEMI, MARTTI † 17.06.1944
LAURI, TAUNO
MOILANEN, VILHO
OVASKA, TOIVO

3. JÄÄKÄRIKOMPPANIA

Kp n:ot 16776, 16777, 16778

HERSALO,
HÖYLÄ, EINO
LAAKSO, MARTTI
LEHTO,
LENTO, KALEVI
MARTTILA, EINO
PARKKONEN, EINO
RIEKKINEN, YRJÖ
TIKKA, SULO

KKK:ssa

Kp n:o 16769

ALALAHTI, ERKKI
KÄRKKÄINEN, MARTTI
LAVONEN, ERKKI
VEHMANEN, ARVO † 16.10.1941

**TIEDOT ON SAATU SUULLISEN MUISTITIEDON VARAISESTI
TAISTELUIHIN OSALLISTUNEILTA HENKILÖILTÄ.**

MARSKIN KONEPISTOOLITAISTELIJOIDEN NIMILUETTELO

JÄÄKÄRIPRIKAATIN KILTA ry

150

KÄSIKIRJA

150 (464)

KILTATIEDOA 1962 - 2012

JÄÄKÄRIPRIKAATIN LIPPU JA JOUKKO-OSASTON KOMENTAJAT

**JÄÄKÄRIPRIKAATIN LIPPU
22.11.1982 alkaen**

Lipun luovutus käyttöön tapahtui Presidentinlinnassa 22.11.1982. Vasemmalla silloinen Tasavallan Presidentti Mauno Koivisto. Uusittu lippu naulattiin 01.10.2004 prikaatin 25. vuotisjuhlassa ja otettiin käyttöön. Ensimmäinen lippu luovutettiin Sotamuseoon Helsingissä.

JÄÄKÄRIPRIKAATIN KOMENTAJAT

JÄÄKÄRIPRIKAATIN KOMENTAJAT 01.10.1979 ALKAEN

#	KOMENTAJAN NIMI	VIRANHOITOAIKA
1.	Everstiluutnantti Hannu Särkiö	01.10.1979 – 30.04.1980
2.	Eversti Tuomo Tuominen	01.05.1980 – 31.12.1984
3.	Eversti Pentti Karvonen	01.01.1985 – 31.01.1989
4.	Eversti Jyrki Jolma	01.02.1989 – 30.06.1993
5.	Eversti Aarno Vehviläinen	01.07.1993 – 13.04.1996
6.	Everstiluutnantti Seppo Alahonko	14.04.1996 – 31.07.1996
7.	Eversti Jan Laukka	01.08.1996 – 31.03.1999
8.	Eversti Vesa Tervo	01.04.1999 – 31.05.2001
9.	Eversti Hannu Aikio	01.06.2001 – 31.07.2003
10.	Eversti Esa Pulkkinen	01.08.2003 – 31.01.2006
11.	Eversti Kimmo Lehto	01.02.2006 – 31.01.2009
12.	Eversti Mauri Koskela	01.02.2009 – 31.12.2011
13.	Eversti Petteri Koskinen	01.01.2012 –
14.		
15.		
#	KOMENTAJAN NIMI	VIRANHOITOAIKA

Everstiluutnantti
Hannu Särkiö

Eversti
Tuomo Tuominen

Eversti
Pentti Karvonen

Eversti
Jyrki Jolma

Eversti
Aarno Vehviläinen

Everstiluutnantti
Seppo Alahonko

Eversti
Jan Laukka

Eversti
Vesa Tervo

Eversti
Hannu Aikio

Eversti
Esa Pulkkinen

Eversti
Kimmo Lehto

Eversti
Mauri Koskela

Eversti
Petteri Koskinen

JÄÄKÄRIPRIKAATIN KILTA ry

99600 SODANKYLÄ

JOUKKO-OSASTOPERINTEET

sähköposti: sihteeri@jprkilta.fi

Joukko-osastoristi
Lapin Jääkäriristi
29.11.1978

Jääkäriprikaatin
joukko-osastotunnus
06.12.1983 alkaen